

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๑

วันศุกร์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

อ.พ. ๓/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๑๑ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๗ คน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละ ๑ คน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่า ๒ คน แต่ไม่เกิน ๔ คน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ดำเนินการหรือจัดให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว ประกาศกำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว และปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รับผิดชอบงานธุรการงานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว รวมกันจำนวนไม่เกิน ๓๐ คน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใด ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร และกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าว และรายงานต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณา (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๓ คน เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน พิจารณาอนุมัติแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานของกองทุน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔^๑ ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕^๒ ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมอบหมาย (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

๗. บทเฉพาะกาล

๗.๑ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙)

๗.๒ กำหนดให้บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๑๐)

^๑ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูล

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน”

^๒ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ ๑

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑.๔ ข้อดีของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้อดี

๑. การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ เป็นไปอย่างมีเอกภาพ เป็นระบบ ส่งผลให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งประชาชนและสังคมสามารถรับรู้ถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๒. ประชาชน ภาคเอกชน และสังคม สามารถรับรู้การกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๓. ประชาชน สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง

๔. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง

๕. เกิดการกระจายรายได้สู่ทุกภาคส่วนของสังคม และเกิดการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๖. การพัฒนาการท่องเที่ยวมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกันทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ทำให้สามารถลดงบประมาณแผ่นดิน และแก้ปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน

๗. สามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมการท่องเที่ยว

ข้อสังเกต

- ในการปฏิบัติตามกฎหมายอาจเกิดความยุ่งยากขึ้นในช่วงแรก เช่น เรื่องการจัดระบบงาน ประสานงาน การจัดตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ และการกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามแผน^๓

๑.๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ แล้ว (ดังปรากฏอยู่ในส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า - ๑ - ถึง - ๓ -)

^๓ การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ., ข้อ ๕.๕ หน้า -๑๐-

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กรุงเทพฯ ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์ นิตกรชำนาญการพิเศษ
นายทศวิมล เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๑
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) <ul style="list-style-type: none">• การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย• การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.• ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.• สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	- ๑ - - ๔ - - ๑๔ - - ๑๘ - - ๒๐ -
ภาคผนวก	
: พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	(๑)
: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	(๑๔)
: ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑๕)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๑)
: สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๒๓)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๗ คน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละ ๑ คน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เสนอไม่น้อยกว่า ๒ คน แต่ไม่เกิน ๔ คน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมการท่องเที่ยวและผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละหนึ่งคนโดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน”

๖.๒ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ดำเนินการหรือจัดให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว ประกาศกำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว และปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว

(๔) กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

(๕) ดำเนินการหรือจัดให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว

(๗) ประกาศกำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๘) กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๙) พิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

๖.๓ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยกำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติและคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑) จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนากองท่องเที่ยว รวมทั้งแผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา

(๒) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาการท่องเที่ยงของประเทศ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดเป็นมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนากองท่องเที่ยวของประเทศ

(๓) ประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติกับทุกภาคส่วน

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะมาตรการเพื่อขับเคลื่อนและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนากองท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะกรรมการ

(๕) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ่วงดุลแผนปฏิบัติการพัฒนากองท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

(๗) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวต่อคณะกรรมการ

(๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๙) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนากองท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยงของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนากองท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย”

๖.๕ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนากองท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนากองเที่ยวใด ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนากองเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว รวมกันจำนวนไม่เกิน ๓๐ คน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนากองเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๘)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใด ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว รวมกันจำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

๖.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร และกำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าว และรายงานต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อพิจารณา (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร

ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งและรายงานต่อคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา”

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๖ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน
ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยกำหนดให้มี
คณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๓ คน
เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์
ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ร่างมาตรา ๘
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยกำหนดให้
คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน พิจารณาอนุมัติแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปี
และแผนการดำเนินงานของกองทุน กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุน
เพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕^๑ ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และ
การเก็บรักษาเงินของกองทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
การดำเนินงานของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง พิจารณาจัดสรรเงินกองทุน
เพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕^๒ ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่าย
เงินกองทุน รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยว
แห่งชาติ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่
คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬาหรือคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมอบหมาย (ร่างมาตรา ๘
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

^๑ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๕ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบาย
หรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการศึกษา
การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูล

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน”

^๒ อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ ๑

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) พิจารณาอนุมัติแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปีและแผนการดำเนินงานของกองทุน
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔
- (๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔
- (๖) ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการ
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย”

๖.๗ บทเฉพาะกาล

๖.๗.๑ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๖.๗.๒ กำหนดให้บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าว ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑

กับ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">..... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ</p>	

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ</p>	<p>เพิ่มผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญของประเทศ ส่วนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรภาคเอกชนที่มีบทบาทหน้าที่ประสานนโยบายและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในด้านการค้า จึงสมควรให้ผู้บริหารของทั้งสององค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศ</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวและผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การตลาด การโรงแรม การบริหารธุรกิจ ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำและเสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>(๓) เสนอนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว</p>	<p>ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว</p> <p>(๔) กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>เพื่อกำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านที่กำหนดอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน เพื่อให้มีผู้ทรงคุณวุฒิครบทุกด้าน</p> <p>เพื่อให้หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบและกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>(๖) กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>(๗) อำนวยความสะดวก ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และนโยบายหรือมาตรการเพื่อการส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>(๘) กำกับจัดการและบริหารกองทุน</p> <p>(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ดังต่อไปนี้</p>	<p>(๕) ดำเนินการหรือจัดให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว</p> <p>(๗) ประกาศกำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>(๘) กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>(๙) พิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว</p> <p>(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๒) เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติในทุกภาคส่วน</p> <p>(๓) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ่วงดุลของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๕) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้มการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำและเผยแพร่สถิติการท่องเที่ยวของประเทศ</p> <p>(๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว</p> <p>(๗) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	<p>(๑) จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา</p> <p>(๒) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดเป็นมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ</p> <p>(๓) ประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติกับทุกภาคส่วน</p> <p>(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะมาตรการเพื่อขับเคลื่อนและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๕) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ่วงดุลของแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว</p> <p>(๗) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๙) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๑) พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรในหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยวจำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>(๙) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว รวมกันจำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>เพิ่มผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ และมีผู้ปฏิบัติงานประจำในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ จึงสมควรให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวนั้น ๆ</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการดังกล่าว</p>	<p>การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร</p> <p>ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งและรายงานต่อคณะกรรมการ</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา”</p>	<p>เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวมีแนวทางในการดำเนินงานอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย เศรษฐกิจ การเงิน การคลัง หรืออุตสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยว</p> <p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานกองทุน</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <p>มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p> <p>(๒) พิจารณานุมัติแผนงบประมาณรายรับและรายจ่าย ประจำปีและแผนการดำเนินงานของกองทุน</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔</p>	<p>เพื่อให้องค์ประกอบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยมีความครบถ้วน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>เพื่อแก้ไขหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔</p> <p>(๕) ควบคุม ติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน</p> <p>(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>(๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔</p> <p>(๖) ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย”</p> <p>มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>เพื่อรองรับให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑	ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๑๐ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๑

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยเผยแพร่ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และการวิเคราะห์ผลกระทบผ่านทางเว็บไซต์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา www.mots.go.th และเว็บไซต์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th เผยแพร่แก่ส่วนราชการและประชาชนทั่วไป ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) หลักการและเหตุผล (๒) องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายฯ (๓) องค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว (๔) การดำเนินการเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (๕) องค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และ (๖) อื่น ๆ สรุปได้ดังนี้^๒

๒.๑ วิธีการ ระยะเวลา และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องจำนวน ๑ ครั้ง โดยรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ www.mots.go.th ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม - ๒๓ พฤษภาคม

* เรียบเรียงโดย นายทศวิญห์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

^๑ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^๒ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ผ่านทางเว็บไซต์ www.mots.go.th และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th)

๒๕๖๐ และผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

๒.๒ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็น

๒.๓ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นแล้ว มีผู้อ่านจำนวน ๙๔ คน ซึ่งไม่มีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่อย่างใด

๒.๔. ข้อคัดค้านต่อหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

- ไม่มี -

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการตรากฎหมายอย่างรอบด้าน

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีดังนี้^๓

ด้านเศรษฐกิจ

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกลไกในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบเชิงลบ : ไม่มี

ด้านสังคม

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ส่งผลให้มีการจ้างงาน กระจายรายได้ให้กับทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบในเชิงบวกหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

ด้านอื่นๆ

- ไม่มี-

^๓ การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ., ข้อ ๕.๒ หน้า - ๙ -

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

ได้มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชนทางเว็บไซต์ www.mots.go.th ในหัวข้อ “นโยบายและยุทธศาสตร์” และ www.lawamendment.go.th ในหัวข้อ “การวิเคราะห์ผลที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายไทย”

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ทั้งในขั้นตอนของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่ามีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ แล้ว

การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)		
ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.		
☐ กฎหมายใหม่	☒ แก้ไขปรับปรุง	☐ ยกเลิก
ส่วนราชการผู้เสนอ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		

๑. วัตถุประสงค์เป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ปรับปรุงพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

ไม่พบว่ามีปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

๑) ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ให้ครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ สอดคล้องกับกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน และมีบทบาทในการกำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการช่วยขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๒) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ให้สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวได้

๓) ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้เพียงใด

การปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และกฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบัน จะทำให้การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และแผนบริหารจัดการกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น ครอบคลุมในทุกมิติ ทำให้กลไกการบริหารมีการบูรณาการเชื่อมโยงการทำงานตั้งแต่ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ

มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เพื่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ผู้ทำภารกิจ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดให้มี

๒.๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นกรรมการ
- (๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการ
- (๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการ
- (๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นกรรมการ
- (๗) ปลัดกระทรวงกลาโหม เป็นกรรมการ
- (๘) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการ
- (๙) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นกรรมการ
- (๑๐) ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นกรรมการ
- (๑๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ
- (๑๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการ
- (๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๑๔) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๑๕) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๑๖) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ
- (๑๗) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๑๘) นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๑๙) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๒๐) ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๒๑) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๒๒-๒๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละ ๑ คน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกิน ๔ คน
- (๒๙) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๓๐-๓๑) อธิบดีกรมการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๒ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้าเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทุกจังหวัด เป็นรองประธาน
- (๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการของกระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงกลาโหม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่หัวหน้าเขตพัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดพิจารณาเสนอ จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานหอการค้าจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทุกจังหวัด เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทุกจังหวัดเป็นกรรมการ
- (๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว จำนวนไม่เกินห้าคน ตามที่หัวหน้าเขตพัฒนาการท่องเที่ยวพิจารณาเสนอ ซึ่งต้องเสนอรายชื่อจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การตลาด การโรงแรม การบริหารธุรกิจ ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้มีผู้แทนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหนึ่งคนและต้องพิจารณาจากรายชื่อที่ประธานหอการค้าจังหวัด (๕) และ/หรือผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (๖) เสนอไม่น้อยกว่าสองคน
- (๘) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๙) ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๓ คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๘) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
- (๙) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๑๐) ข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ เพื่อให้การดำเนินการกิจกรรมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวบรรลุผลโดยมีความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน นโยบายของรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

- หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function))

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีภารกิจในเรื่องส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา และนันทนาการ

- หน้าที่ของรัฐและนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๖๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติว่ารัฐพึงจัดให้มี ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำ แผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีใน ยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้กำหนดให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางใน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกัน

- ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ประชารัฐ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ มุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การพัฒนาเศรษฐกิจของชาติด้วยนวัตกรรม มุ่งสู่การมี ส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการที่จะขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไปสู่เป้าหมายที่จะลด ความเหลื่อมล้ำพัฒนาคุณภาพคน มุ่งสู่การเป็นเมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน และเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ๑) การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้วย ระบบเทคโนโลยี (Increase Productivity) ด้วยระบบบริหารจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ๒) การ สร้างบูรณาการกับทุกภาคส่วน (Promote Collaboration) ด้วยระบบดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว (Digital Tourism) เพื่อช่วยยกระดับประสบการณ์นักท่องเที่ยว และสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การพัฒนาการท่องเที่ยว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ ได้มีการกำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน การท่องเที่ยว สามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

- แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่องส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางปฏิรูปด้านการท่องเที่ยวของประเทศ: เน้นเป้าหมายรายได้และนักท่องเที่ยวคุณภาพ จัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน จัดให้มีบริการทางการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อยกระดับคุณภาพ ของการ บริการด้านการท่องเที่ยวของประเทศ กระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (Restructuring) ตลอดจนการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓.๒ การปรับปรุงพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ ไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้

๓.๓ เหตุที่จำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดให้มีกลไกในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นระบบ สอดรับและเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพและมีความต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ การดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการต่อการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายมากนัก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการที่ยั่งยืนในระยะยาว ประกอบกับปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติ อาทิ พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอจัดตั้ง การดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ให้มีประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนามากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับพร้อมกันทุกพื้นที่ เนื่องจากมิได้กำหนดการบังคับใช้เฉพาะพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดไว้เป็นการเฉพาะ โดยมีได้กำหนดระยะเวลาบังคับใช้กฎหมายไว้

๓.๕ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน จึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น

๓.๖ กฎหมายฉบับนี้มีลักษณะใช้บังคับเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ

เหตุที่ต้องใช้ระบบดังกล่าว เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องมีคณะกรรมการ กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาติในกฎหมาย

-ไม่มี-

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๑) กฎหมายที่ตราขึ้นมีความจำเป็นต้องใช้ระบบคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ กำหนดมาตรฐานด้านแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานด้านบริการท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเป็นกลไกที่สำคัญเพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไม่มีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการชุดอื่น

๓) องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการและผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนานโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ กำกับดูแลและติดตาม และขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

- คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว มีผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้าเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการ ภาคเอกชน และท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เสนอแนะมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดที่ทำให้การดำเนินงานตามนโยบายและแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและผลสำเร็จที่กำหนดไว้ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวฯ

- คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย มีปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชน มีอำนาจหน้าที่บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนฯ พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ และควบคุมติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน

เหตุที่กำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ เนื่องจากต้องการให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว นโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

กฎหมายนี้ไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น และไม่มีการกำหนดโทษไว้ในร่างกฎหมาย

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง ได้แก่ หน่วยงานราชการ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนทุกกลุ่ม

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

๑) ด้านเศรษฐกิจ

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกลไกในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบเชิงลบ : ไม่มี

๒) ด้านสังคม

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ส่งผลให้มีการจ้างงาน กระจายรายได้ ให้กับทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบในเชิงบวก หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

๓) ด้านอื่นๆ

- ไม่มี -

๕.๓ พระราชบัญญัตินี้ มิได้มีผลเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๑) การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพ เป็นระบบ ส่งผลให้การพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งประชาชนและสังคมสามารถรับรู้ถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๒) ประชาชน ภาคเอกชน และสังคม สามารถรับรู้การกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๓) ประชาชน สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง

๔) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง

๕) เกิดการกระจายรายได้สู่ทุกภาคส่วนของสังคม และเกิดการพัฒนารัฐกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง

๖) การพัฒนาการท่องเที่ยวมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกันทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ทำให้สามารถลดงบประมาณแผ่นดินและแก้ปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน

๗) สามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเสริมสร้าง ประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมการท่องเที่ยว

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

- ความยุ่งยากที่อาจเกิดขึ้นในช่วงแรกอาจจะมีเรื่องการจัดระบบงาน ประสานงาน การจัดตั้ง อนุกรรมการต่างๆ และการกำกับ ดูแลให้มีการดำเนินงานตามแผน

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ในระยะเริ่มแรก ใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังในหน่วยงาน เพื่อมาปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ซึ่งไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ จึงไม่มีการค่าใช้จ่ายในเรื่องงบลงทุนและงบบุคลากร แต่ในระยะยาว อาจมีการเพิ่มบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรองรับภารกิจและงานที่เพิ่มมากขึ้น

(ข) คุณวุฒิ

จบการศึกษาปริญญาตรี และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน

(ค) งบประมาณ

ในระยะเริ่มแรกไม่มีการค่าใช้จ่ายในเรื่องงบลงทุนและงบบุคลากร เนื่องจากใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังในหน่วยงาน ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ แต่ในระยะยาว อาจมีการพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น จึงอาจทำให้เกิดการค่าใช้จ่ายงบบุคลากรได้

๖.๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนโดยมีการประชาสัมพันธ์ไว้ที่เว็บไซต์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยการสืบค้นทางเว็บไซต์

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ ปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติรับผิดชอบขับเคลื่อนนโยบายด้านการท่องเที่ยวโดยตรง โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งไม่มีหน่วยงานอื่นปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันในกรณีดังกล่าว

๗.๒ ผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามแผนต้องจัดทำแผนปฏิบัติการและมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในการดำเนินการ

๗.๓ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เนื่องจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการกิจด้านการท่องเที่ยว

๗.๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามกฎหมาย เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ มีระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ กฎหมายกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ อย่างน้อยปีละ ๔ ครั้ง เพื่อพิจารณาพิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และกำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ แต่มิได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้

๘.๓ ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจ

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น ซึ่งคำนึงถึงความมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ของประเทศ ความสำคัญตามอำนาจหน้าที่ กลไกการทำงาน และความสมดุลของการร่วมมือแบบประชารัฐเป็นหลัก

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ พระราชบัญญัตินี้มีกฎหมายลำดับรองซึ่งออกเป็นประกาศ/ระเบียบ ดังนี้

ชื่อกฎหมาย	ระยะเวลาที่คาดว่าจะเสนอร่างกฎหมาย	กรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง	การดำเนินการในปัจจุบัน	เหตุผลหรือความจำเป็นในการเสนอหรือขอแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย	หน่วยงานที่รับผิดชอบร่างกฎหมาย
๑. ร่างระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ.	๑๘๐ วัน	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้การสนับสนุนโครงการที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	อยู่ระหว่างการจัดทำร่างระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	ปรับปรุงแก้ไขระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน)
๒. ร่างระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยว่าด้วยการบริหารงานกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ.		กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ การบริหารงานของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย อาทิ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบัญชีของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย			

๙.๒ การตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจของรัฐ หรือ เพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควร มีการกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มีประสบการณ์) เพื่อป้องกันมิให้กรรมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศทั้งหมด โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร) ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ได้จัดประชุมจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งละประมาณ ๖๐ คน ได้แก่ การประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการ ท.ท.ช. ได้มีมติเห็นชอบให้

แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงและพัฒนาพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อดำเนินการพิจารณาทบทวนพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเพื่อให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการ ท.ท.ช. ได้มีมติเห็นชอบในหลักการการปรับปรุงพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๗ มาตรา และบทเฉพาะกาล ตามมติคณะอนุกรรมการฯ

๑๐.๒ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนหัวหน้าฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อพิจารณารายละเอียดร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวมทั้งพิจารณาความเข้าช้อนกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการท่องเที่ยว พ.ศ. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

๑๐.๓ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนหัวหน้าฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อพิจารณารายละเอียดร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวมทั้งพิจารณาความเข้าช้อนกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการท่องเที่ยว พ.ศ. เพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี ตามข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ณะศักดิ์ ปฎิมาประกร)

๑๐.๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการจัดทำและเสนอร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามพระราชบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน เมื่อครบกำหนดแล้วไม่มีความเห็นเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายพงษ์ณัฐ...เสวตรจันทร์.....)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จัดทำเมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

หมายเลขติดต่อ ๐ ๒๒๘๓ ๑๕๖๖

เรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๕/๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๓๕๐ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการท่องเที่ยว) และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งสรุปสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยเพิ่มผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และลดจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เหลือเจ็ดคน รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จำเป็นในแต่ละด้านให้ชัดเจน โดยให้พิจารณาจากกลุ่มบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

๑.๓ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเพิ่มผู้นำเครือข่ายชุมชน นักวิชาการ และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเพิ่มขั้นตอนให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑.๖ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๒. สำระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๔) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว สรุปผลการพิจารณา ได้ดังนี้

๒.๑ องค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

ได้แก้ไขเพิ่มเติมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยให้พิจารณาแต่งตั้งจาก ความรู้ความสามารถแทนการแต่งตั้งโดยพิจารณาจากกลุ่มบุคคลเพื่อให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะปฏิบัติตามกฎหมายปัจจุบันและสอดคล้องกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกฎหมายอื่น ที่จะกำหนดคุณวุฒิในด้านความรู้ความสามารถเพื่อให้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕))

๒.๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

ได้แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายฯ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการนโยบายฯ เป็นผู้กำหนดนโยบายและ ยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ แทนการเป็นผู้เสนอนโยบายและยุทธศาสตร์ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เนื่องจากองค์ประกอบ ของคณะกรรมการนโยบายฯ ประกอบด้วยรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว จึงควรให้อำนาจในการกำหนดนโยบาย เป็นของคณะกรรมการนโยบายฯ ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับชาติ แต่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเป็นองค์กรสูงสุด ที่มีอำนาจในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศ (ร่างมาตรา ๑๐ (๑))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนดนโยบายและมาตรการ เพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้ โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ เนื่องจากคณะกรรมการนโยบายฯ นี้เป็นคณะกรรมการระดับชาติซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยวที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว จึงสมควรให้อำนาจในการกำหนดนโยบาย และมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวได้เองโดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติอีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อลดขั้นตอนในการดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยว ของประเทศที่อาจต้องมีการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อให้การบริหาร การท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๑๐ (๔))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการนโยบายฯ มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย และมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตัดหน้าที่และอำนาจในการ “ประสาน” และ “ประเมินผล

การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ” ออก เนื่องจากเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาที่ต้องดำเนินการอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๑๐ (๘))

(๔) ตัดอำนาจคณะกรรมการนโยบายฯ ในการกำกับจัดการและบริหาร กองทุนตามร่างมาตรา ๑๐ (๘) (เดิม) ออก เนื่องจากเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหาร กองทุน

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการนโยบายฯ มีอำนาจในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (ร่างมาตรา ๑๐ (๙))

๒.๓ หน้าที่และอำนาจของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

แก้ไขหน้าที่และอำนาจของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายฯ ที่ได้แก้ไขปรับปรุงใหม่ (ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔))

๒.๔ องค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว

แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยตัดผู้นำเครือข่าย ชุมชนและนักวิชาการออก เนื่องจากไม่มีความชัดเจนในหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา จึงอาจเกิดปัญหา ในทางปฏิบัติได้ (ร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘))

๒.๕ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑) ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ออก เนื่องจากเป็นการเพิ่มขึ้นตอน ในการดำเนินงาน โดยแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นเพียงแผนภายในเขตพัฒนา การท่องเที่ยวเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นจังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือเฉพาะพื้นที่ก็ได้ หากต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติทุกครั้งอาจส่งผลกระทบต่อความเร็วในการดำเนินการ

(๒) กำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตาม แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหา และอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้มีการรับทราบสภาพปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้น และดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไปเพื่อให้สามารถดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ พัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง (ร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐))

๒.๖ องค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย โดยตัดผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาออก เนื่องจากมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารกองทุน โดยเฉพาะ ประกอบกับสามารถแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ทางด้านกฎหมายได้อยู่แล้ว สำหรับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนได้แก้ไข ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการใช้จ่ายเงินของกองทุนเพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖))

๒.๗ บทเฉพาะกาล

(๑) ได้ปรับบทเฉพาะกาลให้เป็นบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมนี้ รวมทั้งได้บัญญัติเพิ่มเติมให้รองรับคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวและคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบในคราวนี้ด้วยเพื่อให้สมบูรณ์และครบถ้วนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙)

(๒) เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๘ มาตรการรักษาการ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย รวมทั้งหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้การท่องเที่ยวของประเทศมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๖๐

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

เนื่องจากพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดให้มีกลไกในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นระบบสอดคล้องและเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพและมีความต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ การดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการต่อการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายมากนัก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ประกอบกับปัจจุบันได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติ อาทิ พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอจัดตั้ง การดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้มีประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนามากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

และเมื่อร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว จะมีข้อดีที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคม และข้อสังเกต ดังนี้^๑

ข้อดี

๑. การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพ เป็นระบบ ส่งผลให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งประชาชนและสังคมสามารถรับรู้ถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๒. ประชาชน ภาคเอกชน และสังคม สามารถรับรู้การกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศได้อย่างชัดเจน

๓. ประชาชน สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง

* เรียบเรียงโดย นายทศวิมล เกียรติศักดิ์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย.

^๑ การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ., ข้อ ๕.๔ หน้า -๑๐-

๕. การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง

๕. เกิดการกระจายรายได้สู่ทุกภาคส่วนของสังคม และเกิดการพัฒนารัฐกิจที่เกี่ยวข้อง

๖. การพัฒนาการท่องเที่ยวมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกันทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ทำให้สามารถลดงบประมาณแผ่นดิน และแก้ปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน

๗. สามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมมการท่องเที่ยว

ข้อสังเกต

- ในการปฏิบัติตามกฎหมายอาจเกิดความยุ่งยากขึ้นในช่วงแรก เช่น เรื่องการจัดระบบงานประสานงาน การจัดตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ และการกำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามแผน^๒

^๒ การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ., ข้อ ๕.๕ หน้า -๑๐-

สรุปสาระสำคัญ

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๑. บทนำ

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) มีอำนาจและหน้าที่หลักในการส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการจัดทำแผนพัฒนาฉบับแรกของประเทศไทยไปแล้ว คือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระยะ ๕ ปี โดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งผลการดำเนินงานในระยะที่ผ่านมา แม้จะประสบผลสำเร็จในการเพิ่มจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว แต่ยังมีอุปสรรคปัญหาและอุปสรรคสำคัญหลายประการ ประกอบกับสภาพและบริบทต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งปัจจัยภายใน เช่น สถานการณ์การเมืองของประเทศไทย นโยบายของภาครัฐ การปรับตัวของภาคเอกชน และปัจจัยภายนอก เช่น สถานะการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยว แนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาการท่องเที่ยว ๒๐ ปี และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยยังคงบทบาทการเป็นสาขาหลักในการรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้คำนึงถึงบริบทของประเทศไทยในการพัฒนาภายใต้กรอบการวิเคราะห์แบบองค์รวม โดยสรุปจากการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิที่ได้สำรวจความเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการดำเนินการตาม ๕ ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (๑) การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (๒) การศึกษาสภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยวของประเทศและของโลก (๓) การทบทวนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศคู่แข่งและประเทศต้นแบบรายสำคัญ (๔) การทบทวนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (๕) การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ประชาสังคม ผ่านการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในสาขาการท่องเที่ยว การจัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั่วประเทศ การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อข้อเสนอ วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๗๙ และข้อเสนอร่างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ทั้งนี้ ได้เน้นกระบวนการทำงานที่ผ่านการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตั้งแต่สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการทำงานผ่านกลไกการมีส่วนร่วมจากผู้แทนของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของคณะอนุกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะทำงานพัฒนาการท่องเที่ยว ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ได้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

๓. การประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓.๑ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยยังคงมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้วยศักยภาพของทำเลที่ตั้ง ความหลากหลายของทรัพยากรท่องเที่ยว และความเป็นไทย ประเทศไทยยังคงมีศักยภาพและโอกาสทางการท่องเที่ยวมากมาย ทั้งด้านทำเลที่ตั้งในการเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อัญมณีและเครื่องประดับของไทย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ World Economic Forum: WEF ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ ๓๕ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ การท่องเที่ยวของประเทศไทย ยังได้รับการคัดเลือกให้เป็นที่สุด ด้านการท่องเที่ยว ของโลกในการจัดอันดับระดับนานาชาติ เช่น กรุงเทพมหานคร ได้รับเลือกเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุด ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในปี ๒๕๕๘ โดย Master Card รางวัลชายหาดที่ดีที่สุดในโลกของเอเชีย ในปี ๒๕๕๘ จาก World Travel Awards รางวัลประเทศท่องเที่ยวที่ดีที่สุด ในด้านการท่องเที่ยวครอบครัว การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการวิวาห์ ในปี ๒๕๕๗ รางวัลสถานที่เพื่อการประชุมและจัดงานยอดเยี่ยมจาก TIG Travel Awards ในปี ๒๕๕๗ และประเทศไทยได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยว Grand Travel Award จากนิตยสาร Travel News นิตยสารธุรกิจท่องเที่ยวชื่อดังจากภูมิภาคแอฟริกาใต้ ในปี ๒๕๕๔ ติดต่อกันเป็นเวลา ๙ ปี เนื่องจากความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและขีดความสามารถของประเทศไทย ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมระดับโลก

๓.๒ ผลการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ แม้จะประสบผลสำเร็จด้านรายได้และขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่ยังคงมีปัญหาระดับพื้นฐานอีกหลายประการ โดยเฉพาะในด้านความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการจัดอันดับของ World Economic Forum: WEF ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๑๑๖ ในด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมจาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก เนื่องจากมีความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ในด้านความปลอดภัยประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑๓๒ จาก ๑๔๑ ประเทศทั่วโลก อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ การหลอกลวง อาชญากรรม การก่อการร้ายที่เกิดกับนักท่องเที่ยวบ่อยครั้ง ดังนั้น แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) นี้จะมุ่งแก้ปัญหาจากต้นเหตุ โดยเน้นในด้านการสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ การอนุรักษ์รักษาแหล่งท่องเที่ยวเปราะบาง การให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลนักท่องเที่ยวและดูแลด้านความปลอดภัย เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งให้การเติบโตของอุตสาหกรรมในอนาคต

๓.๓ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในตลาดโลก ได้สร้างโอกาสทางการตลาดให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องมีความสอดคล้องและตอบรับกับแนวโน้มการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปในโลก อาทิ การเติบโตของชนชั้นกลางที่เพิ่มความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการท่องเที่ยว การเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำที่ทำให้

การเดินทางเป็นไปได้สะดวกด้วยค่าใช้จ่ายที่ลดลง การเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ การเพิ่มขึ้นของการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันเป็นโอกาสให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวโดยตรงได้มากขึ้น ความต้องการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ที่สูงขึ้นทำให้หลายประเทศได้พัฒนาสินค้า บริการ และเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทำให้มีกลุ่มสาขาการท่องเที่ยวเติบโตใหม่มากมาย อีกทั้งหลายประเทศหันมาเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถตอบรับกับความต้องการที่หลากหลายได้

๒.๔ บทเรียนจากประเทศต้นแบบและประเทศคู่แข่งรายสำคัญ ทำให้ประเทศไทยสามารถนำมาปรับใช้เพื่อ การกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น การทบทวนวิเคราะห์แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ประเทศจีน สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย มัลดีฟส์ และประเทศต้นแบบ เช่น ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ สิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญ สามารถสรุปทิศทางการพัฒนาที่สำคัญได้ดังนี้ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการพัฒนาคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การคมนาคม เพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพของบุคลากร และการนำเอาเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและเพื่ออำนวยความสะดวกด้านข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาบางประเทศเลือกที่จะตั้งเป้าหมายดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างเฉพาะเจาะจง ในขณะที่บางประเทศตั้งเป้าหมายการพัฒนาเชิงกลุ่มการท่องเที่ยวที่ประเทศนั้นๆ มีศักยภาพ ๓) การบูรณาการเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้รับการเน้นย้ำในทุกแผนพัฒนา เนื่องจากการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยผลักดันแผนให้เป็นรูปธรรม และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ดังนั้นการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพการณ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศ โดยเน้นที่การพัฒนาจุดอ่อนและเพิ่มความสามารถของจุดแข็งในอุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันต้องมีการคำนึงถึงแนวโน้มของโลกที่กระทบกับการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาเป็นไปอย่างสอดคล้องและสามารถแปรเปลี่ยนเป็นรายได้ของอุตสาหกรรมได้ ทั้งนี้ เพื่อการรักษาขีดความสามารถทางการแข่งขันและต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานของศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ จึงควรกำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนา รักษา และยกระดับการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว บนพื้นฐานของความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๓. วิสัยทัศน์และเป้าประสงค์

๓.๑ วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๗๙

“ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน” โดยมีแนวคิดหลักในการพัฒนาตามองค์ประกอบ ๕ ประการ ดังนี้

๑) ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก ด้วยการยกระดับคุณภาพและเพิ่มความหลากหลายของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มุ่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวโดยเน้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายและวันพักต่อครั้งของการเดินทางของนักท่องเที่ยว และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

๒) การเติบโตอย่างมีคุณภาพ โดยส่งเสริมคุณภาพการเติบโตของการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยว เช่น ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ระหว่างนักท่องเที่ยวตามถิ่นที่อยู่ และระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะ ส่งเสริมคุณภาพการเติบโตระหว่างพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเน้นการกระจายการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวรองและพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมคุณภาพการเติบโตระหว่างช่วงเวลาและฤดูกาล โดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วงเดือนมิถุนายน - กันยายน รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพหรือรูปแบบที่ควรพัฒนา

๓) การเติบโตบนพื้นฐานความเป็นไทย โดยเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์และวิถีไทย เสริมสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทย และเสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและการเป็นเจ้าของที่ดีสำหรับประชาชนทุกระดับ

๔) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเพิ่มรายได้ และกระจายรายได้ แก่ประเทศพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และสร้างโอกาสเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ พัฒนาการท่องเที่ยวในภูมิภาคและเขตพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะพื้นที่เมืองรองและชนบท และสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๕) การพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสี่ยงต่อการเสื่อมโทรม การบริหารความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และการปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมความยั่งยืนของวัฒนธรรม โดยการเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของไทย คุณค่าดั้งเดิม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๒ เป้าประสงค์ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

- ๑) การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว
- ๒) การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างสมดุล
- ๓) การกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ทุกพื้นที่และทุกภาคส่วน
- ๔) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานอัตลักษณ์และวิถีไทย

๓.๓ ตัวชี้วัดระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

- ๑) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๒) อันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว* ของประเทศไทย เป็น ๑ ใน ๓๐ อันดับแรกของโลก หรือ ๑ ใน ๗ อันดับแรกของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
- ๓) ความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของไทยที่มีคุณภาพได้มาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐
- ๔) รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๕) การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

* TTCI: Travel & Tourism Competitiveness Index จัดทำโดย World Economic Forum ซึ่งมีการเผยแพร่รายงานทุกๆ ๒ ปี

๖) สัดส่วนการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน ไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๓ ของการเดินทางตลอดทั้งปี

๗) รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดรอง (จังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนต่ำกว่า ๑ ล้านคน) มีอัตราการขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี

๘) ดัชนีการรับรู้และเข้าใจในเอกลักษณ์ความเป็นไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ปี

๙) อันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI) ของประเทศไทย ด้านความเด่นชัดของวัฒนธรรมและนันทนาการจากการสืบค้นออนไลน์ด้านการท่องเที่ยว (Cultural & Entertainment Tourism Digital Demand) เป็น ๑ ใน ๑๐ อันดับแรกของโลก

๑๐) ดัชนีด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยใน ๖ มิติที่สำคัญ* พัฒนาขึ้นอย่างน้อย ๑๐ อันดับในแต่ละมิติ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทุกรูปแบบอย่างมีมาตรฐาน โดยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบ เสริมสร้าง พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวและบริการให้ครอบคลุมทุกรูปแบบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้านธุรกิจการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับด้านการท่องเที่ยวเพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการระดับโลกสากล

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการอย่างยั่งยืน โดยการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในเชิงอัตลักษณ์ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ ได้แก่ การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ การส่งเสริมสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนผู้ประกอบการให้ใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการ การดูแลรักษาและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) สร้างสมดุลในแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ทั้งในเชิงพื้นที่ เชิงเวลา ฤดูกาล และรูปแบบการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมความสมดุลเชิงพื้นที่ในการท่องเที่ยว ทั้งในแง่การกระจายรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดตั้งเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดและพื้นที่ที่มีศักยภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองรอง การพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาสินค้าและบริการที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น เป็นต้น และการส่งเสริมความสมดุลเชิงเวลาและฤดูกาลในการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปี ในพื้นที่ต่างๆ การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ (Man - Made Attractions) เป็นต้น

* อ้างอิงตามดัชนีขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (TTCI) ของ WEF ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ใน ๖ หัวข้อที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๙.๐๑ (Stringency of environmental regulations: ความเข้มงวดของกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม), ๙.๐๒ (Enforcement of environmental regulations: การบังคับใช้กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม), ๙.๐๓ (Sustainability of T&T development: ความยั่งยืนของการพัฒนาอุตสาหกรรมทางเดินและการท่องเที่ยว), ๙.๐๔ (Wastewater treatment: การบริหารจัดการน้ำเสีย), ๑๓.๐๓ (Total protected areas: พื้นที่ที่ได้รับการอนุรักษ์), ๑๓.๐๕ (Quality of the natural environment: คุณภาพของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๑) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว โดยการพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่งในการเดินทางเข้าสู่ประเทศ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ได้แก่ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ยกกระต๊อบระบบขนส่งสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว พัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สามารถเชื่อมโยงกับรูปแบบการเดินทางอื่นๆ พัฒนาศักยภาพของสนามบินในการรองรับนักท่องเที่ยว เพิ่มเส้นทางและจำนวนเที่ยวบินระหว่างประเทศและภายในประเทศที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองท่องเที่ยวรอง

๒) พัฒนาลสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาปรับปรุงระบบการตรวจคนเข้าเมือง ปรับปรุงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่านแดน ปรับปรุงป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกแหล่ง เพิ่มจุดบริการ Free - WiFi ในแหล่งท่องเที่ยว จัดทำระบบบัตรโดยสารเที่ยวที่ใช้ได้กับทุกช่องทางการเดินทาง พัฒนาลสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ปราศจากอุปสรรคสำหรับคนทั้งมวล (Tourism for All) ได้แก่ ห้องน้ำคนพิการ ทางลาด รววจับ เป็นต้น และพัฒนาแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยการพัฒนาสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ได้แก่ กล้องวงจรปิด เครื่องแปลภาษา การติดตั้งไฟในสถานที่ท่องเที่ยว อุปกรณ์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงสุขาสาธารณะ การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๑) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทั้งระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และเพียงพอต่อความต้องการของตลาด โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องความต้องการของตลาดแรงงาน สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวสนับสนุนบุคลากรให้มีสมรรถนะขั้นพื้นฐานตามตำแหน่งงาน และได้รับการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานสากล

๒) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสินค้าและบริการบนพื้นฐานของมรดกและวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะธุรกิจพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจใหม่ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพิ่มช่องทางการลงทุนและพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่ ภาคเอกชน ภายใต้หลักการสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม Thailand ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความสมดุลให้การท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

๑) เสริมสร้างภาพลักษณ์คุณภาพและความปลอดภัยให้กับประเทศไทย โดยการพัฒนาภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าและภาพลักษณ์ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม (Preferred Destination) ที่มีคุณภาพสูงต่อนักท่องเที่ยว การทำการตลาดเป้าหมายและสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่างๆ ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยและมาตรการป้องกันของประเทศไทย ข้อควรปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย และสิ่งที่ไม่ควรกระทำในกรณีฉุกเฉิน เพื่อช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมการบังคับใช้และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวและสาธารณชน

๒) ส่งเสริมการตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อดึงดูดการเดินทางท่องเที่ยว และกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ โดยการส่งเสริมการตลาดแบบเฉพาะกลุ่มสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป กลุ่มตลาดระดับกลาง - บน (มีรายได้ส่วนบุคคลสูงกว่า ๒๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี) ในพื้นที่ตลาดที่มีศักยภาพ และการทำการตลาดแบบเฉพาะกลุ่มสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มความสนใจพิเศษ เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ

๓) ส่งเสริมเอกลักษณ์ของประเทศไทยและของแต่ละท้องถิ่น ด้วยการสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นที่น่าสนใจในโลก อาทิ การสร้างคุณค่าความเป็นไทยในสินค้าและบริการต่างๆ ผ่านสัญลักษณ์ “Thainess” บนสินค้าและบริการที่คงอัตลักษณ์ความเป็นไทย การสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่างๆ เช่น รายการโทรทัศน์ การจัดแสดง Roadshow เป็นต้น และการส่งเสริมเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคและจังหวัด โดยการพัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของภาคและจังหวัดต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) การสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย

๔) ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศและการท่องเที่ยวที่สมดุลเชิงพื้นที่และเวลา โดยการสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล อาทิ การจัดกิจกรรม เทศกาล และงานประเพณีประจำถิ่นในแต่ละเดือน การสร้างความนิยมของจังหวัดท่องเที่ยวรอง เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวร่วมกับภาคเอกชน เป็นต้น และการส่งเสริม “ไทยเที่ยวไทย” ได้แก่ การสร้างค่านิยมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศให้แก่คนไทยทุกคนในทุกเพศทุกวัย การส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มสุภาพสตรี รวมถึงการสนับสนุนมาตรการทางการเงินเพื่อส่งเสริมการใช้จ่ายช่วงการท่องเที่ยว อาทิ มาตรการการลดหย่อนทางภาษี

๕) ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการใช้เทคโนโลยีในการทำการตลาด ด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการทำการตลาด ได้แก่ การร่วมมือกับชุมชนในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ให้สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและสอดคล้องแบรนด์จังหวัด การส่งเสริมการตลาดร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการตลาด เช่น การสนับสนุนการพัฒนาและต่อยอดแอปพลิเคชันที่ส่งเสริมการทำการตลาด เพิ่มประสิทธิภาพหน่วยงานที่รับผิดชอบการตลาดดิจิทัล ทั้งในด้านการดูแล บริหาร และวิเคราะห์สถิติ ข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑) ส่งเสริมการกำกับดูแลการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมสร้างการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย โดยมีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบาย ประสานงาน กำกับติดตามและประเมินผล การดำเนินงาน ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่หน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ขับเคลื่อนแผนและการปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชาติ พัฒนาระบบการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชนและ ประชาชน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ จัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการ ของหน่วยงานในทุกกระดับ ผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community - based Tourism: CBT) จัดให้มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการสภาวะวิกฤต ด้านการท่องเที่ยวในทุกมิติ

๒) ปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการบังคับใช้กฎหมาย อย่างจริงจัง โดยการทบทวนแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ในปัจจุบัน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง กำหนดบทบาท และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อระเบียบ ด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความเข้าใจในระเบียบและกฎหมายด้านการท่องเที่ยว

๓) สนับสนุนการลงทุนจากภาคเอกชนและการจัดทำศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว อาทิ ส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนต่างๆ และการจัดตั้งหน่วยบริหารและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดทำ Tourism Intelligence Center และสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลกลาง แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน

๔) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการประสานความร่วมมือกับนานา ประเทศในการส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวและการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ ระดับต่างๆ เช่น APEC ASEAN GMS ACMECS IMT - GT สนับสนุนให้ตัวแทนประเทศไทยในองค์กรและหน่วยงานต่างๆ มีบทบาทในเวทีนานาชาติ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย และอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว ในระดับภูมิภาค เช่น การลดขั้นตอนการเดินทางเข้าประเทศ การตรวจลงตราและใบขับขี่ที่ครอบคลุมทั้งภูมิภาค เป็นต้น ส่งเสริมความสัมพันธ์ในรูปแบบเมืองพี่เมืองน้องด้านการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว บนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ แนวตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) และส่งเสริมการตลาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในภาพรวมของกลุ่มประเทศ ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) สู่การปฏิบัตินั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมกันวางนโยบายการใช้ทรัพยากร และงบประมาณ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เกิดการพัฒนาขับเคลื่อน

อย่างสัมฤทธิ์ผล จึงได้มีการวางระบบความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน แผนแม่บทเฉพาะด้านแผนปฏิบัติการ ทั้งในระดับเขตพัฒนาการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด และท้องถิ่น และการใช้กลไก ภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และประชาชน รวมถึงระบบการจัดสรรงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพที่ต้องตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงบูรณาการและมีความต่อเนื่อง อีกทั้งต้องมีการพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาตามแผนอย่างแท้จริง โดยมี กระบวนการขับเคลื่อนในแต่ละระดับ ดังนี้

๕.๑ การดำเนินงานในระดับนโยบาย คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการ กำหนดนโยบาย โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รับนโยบายเพื่อประสานการแปลงนโยบายหรือแผนไปยัง หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งการติดตามประเมินผล การดำเนินงานตามแผน และนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ทั้งนี้ ต้องมีการประสาน ดูแล กำกับ ดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานระดับนโยบายและพื้นที่ควบคู่กันไปด้วย ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงาน จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะอนุกรรมการ รายสาขา ได้แก่ คณะอนุกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ คณะอนุกรรมการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมประเทศไทย เป็นศูนย์กลางด้าน Medical and Wellness คณะอนุกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวสีเขียว การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ และการท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม คณะอนุกรรมการพัฒนาความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยว และคณะอนุกรรมการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวไทย เป็นต้น เพื่อให้การพัฒนา ทั้งระดับนโยบาย พื้นที่ และรายสาขา มีการบูรณาการเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๕.๒ การดำเนินงานในระดับพื้นที่ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเป็น หน่วยงานหลักในการดำเนินการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยเป็นแกนกลางในการประสานนโยบายจากคณะกรรมการนโยบาย การท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ และท้องถิ่น รวมถึง คณะกรรมการบริหารกลุ่มจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ จังหวัด และเขตพัฒนา การท่องเที่ยว สอดคล้องตามแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๕.๓ การดำเนินงานระดับชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวควรสนับสนุนให้ภาคประชาชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในบริบทที่เหมาะสม โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นผ่านกระบวนการจัดทำแผน และขับเคลื่อนแผนพัฒนาระดับชุมชน ทั้งนี้ การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายภาคประชาชนเจ้าของพื้นที่ จะช่วยเพิ่มเอกลักษณ์และความเป็นไทยให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยว และเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สู่ประชาชนอย่างแท้จริง

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติ

นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว” หมายความว่า การจัดสร้างและพัฒนาปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรม

การท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว การสร้างและเผยแพร่ องค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว การสร้างสินค้าทางการท่องเที่ยว การรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อมอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมาย ว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“แหล่งท่องเที่ยว” หมายความว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทาง ศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มีการจัดสร้างขึ้น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนากการท่องเที่ยว

“องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การ บริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและนายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและปฏิบัติการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “ท.ท.ช.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสภามงคลการ บริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสภามงคลสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสภามงคลการ บริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การตลาด การโรงแรม การบริหารธุรกิจ ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและเสนอนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
ต่อคณะรัฐมนตรี

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบและกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว
ภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๖) กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๗) อำนาจการ ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ
ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และนโยบายหรือมาตรการเพื่อการส่งเสริมการบริหาร
และพัฒนาการท่องเที่ยว

(๘) กำกับจัดการและบริหารกองทุน

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่
คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง เพื่อปรึกษาพิจารณาและ
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ
ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน
ในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจ ขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ งานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำและพัฒนานโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งศึกษาปัญหาและ ประเมินผลกระทบที่จะเกิดเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) เป็นศูนย์กลางประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติในทุกภาคส่วน

(๓) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อการผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ต่อคณะกรรมการ

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาถ่วงถ่วงแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อ คณะกรรมการ

(๕) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว แนวโน้มการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำและเผยแพร่สถิติการท่องเที่ยว ของประเทศ

(๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

(๗) รายงานผลการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ

(๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๘) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) พัฒนาให้ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวแก่บุคลากรในหน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว วิธีปฏิบัติ และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจน

ในกรณีที่สภาวการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาวการณ์นั้นได้ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อได้มีการประกาศแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

หมวด ๓

แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษา ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว หรือการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการอาจกำหนดให้เขตพื้นที่ใดเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวได้ โดยพิจารณาพร้อมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตพื้นที่ ทั้งนี้ ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนในพื้นที่เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

เขตพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเป็นกลุ่มจังหวัด จังหวัด หรือพื้นที่เฉพาะก็ได้ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวงระบุชื่อของเขตพัฒนาการท่องเที่ยว และในกรณีจำเป็น ให้มีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

การเปลี่ยนแปลงแนวเขตหรือการเพิกถอนเขตพัฒนาการท่องเที่ยวให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว จำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวของตน เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ภายในเขตและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และอย่างน้อยต้องกำหนดรายละเอียด

เกี่ยวกับแผนงานในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตของตน หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใด ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร และให้คณะกรรมการพัฒนา การท่องเที่ยวติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๑ การใช้บังคับกฎหมายภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวต้องสอดคล้องกับ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการประสานงาน ให้สอดคล้องกัน

หมวด ๔

กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

มาตรา ๒๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงานเรียกว่า “กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหาร การตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว ในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามมาตรา ๓๑
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
- (๔) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๕) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเงินอุดหนุนหรือเงินให้กู้ยืมแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมทั้งแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้า การวิจัย การฝึกอบรม การประชุม การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูล

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย เศรษฐกิจ การเงิน การคลัง หรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินกองทุน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานกองทุน

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔

(๕) ควบคุม ติดตามผล และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้กองทุนวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามหลักสากล โดยให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ส่งสำเนารายงานดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีเพื่อทราบ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการไปพลางก่อน โดยให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวและผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนเงิน ทรัพย์สิน และหนี้สินของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามระเบียบกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ว่าด้วยการจัดการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๔๘ มาเป็นเงินของกองทุน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการบริหารกองทุน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบริหาร กองทุนประกอบด้วยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าการการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ตามที่ พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนไปพลางก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของประเทศ ในปัจจุบันกระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานของรัฐ ทำให้การบริหารและพัฒนา การท่องเที่ยวที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ เป็นไปอย่างไร้ทิศทางและไม่ต่อเนื่อง ประกอบกับสถานการณ์ในปัจจุบัน แหล่งท่องเที่ยวอันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายประเภทยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นเหตุให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและด้อยคุณภาพนำมาซึ่งผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของประเทศให้มีคุณภาพและมีความยั่งยืน สมควรกำหนดให้มีกลไกในการกำหนดนโยบายและ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปอย่างมีระบบสอดคล้องและเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวมีเอกภาพและมีความต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างถูกต้องและเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 1018
วันที่ 30 ม.ค. 2561
เวลา 15:21 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๗๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๖ / ๒๒ วันที่ ๓๐ / ๑.๑. / ๒๕๖๑
เวลา ๑๕:๓๘ ส่ง ๑๕:๓๘
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (วรมหาบุญจัน)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (D/S ส่งสภาฯ/V/M006)

www.cabinet.thaigov.go.th

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑ (น) / ๒๕๖๑
รับที่ ๓๐ / ๑.๑. / ๒๕๖๑
เวลา ๑๕:๔๕ น.
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

เหตุผล

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมการท่องเที่ยวและผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการจัดทำความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการท่องเที่ยว

(๔) กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ

(๕) ดำเนินการหรือจัดให้มีการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว

(๗) ประกาศกำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(๘) กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๙) พิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล

และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมทั้งแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา
- (๒) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาการท่องเที่ยวของประเทศ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดเป็นมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ
- (๓) ประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติกับทุกภาคส่วน
- (๔) ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะมาตรการเพื่อขับเคลื่อนและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนการพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติต่อคณะกรรมการ
- (๕) ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณากลับกรองแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๖) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย และพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- (๗) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผน และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวต่อคณะกรรมการ
- (๘) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๙) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ
- (๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใด ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเขตดังกล่าวขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานหอการค้าจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการท่องเที่ยว รวมกันจำนวนไม่เกินสามสิบคนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นกรรมการ โดยมีผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ เมื่อได้ประกาศแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวใดในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในเขตดำเนินการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอาจพิจารณาให้การสนับสนุนตามที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งและรายงานต่อคณะกรรมการในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ การบริหาร กฎหมาย หรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารและควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๒) พิจารณาอนุมัติแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปีและแผนการ

ดำเนินงานของกองทุน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อกิจการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔

(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔

(๒๐)

(๖) ควบคุม ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายเงินกองทุน รวมทั้งรายงานผลการดำเนินงานของกองทุนต่อคณะกรรมการ

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย”

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้น กรณีจึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยเพิ่มผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และปรับลดจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เหลือเจ็ดคน รวมทั้งได้กำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕))

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติทำหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว และนโยบายหรือมาตรการเพื่อการส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนพิจารณา กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ หรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐))

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับหน้าที่และเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่ได้แก้ไขปรับปรุงใหม่ (ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔))

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเพิ่มผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘))

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณา (ร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐))

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖))

๒.๗ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ดำเนินการตามพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง)

เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑. วิธีการ ระยะเวลาและกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นโดยเผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติ นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และการวิเคราะห์ผลกระทบผ่านทางเว็บไซต์กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬา www.mots.go.th และเว็บไซต์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th เผยแพร่แก่ส่วนราชการและประชาชนทั่วไป ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ (๑) หลักการและเหตุผล (๒) องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายฯ (๓) องค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว (๔) การดำเนินการเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (๕) องค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และ (๖) อื่นๆ

ร่างกฎหมาย อัยการช่วยการ วิเคราะห์/ผลกระทบ	เบี่ยงเบน/ยกเว้น
<ul style="list-style-type: none">• ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมมาตรฐานผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬา พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน - 14 กรกฎาคม 2560)• ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พ.ศ.• ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ 30 พ.ค.2560 ถึงวันที่ 13 มิ.ย.2560 (Fax : 0 2356 0572 E-mail : mots.committee@gmail.com)	<ul style="list-style-type: none">- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมมาตรฐานผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ตัดสินกีฬา พ.ศ. ๒๕๖๑- สรุปสาระสำคัญการวิเคราะห์ผลกระทบของร่างพรบ.นโยบายกีฬาแห่งชาติ- เปิดเผยแพร่ข้อมูลผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.- รับฟังข้อคิดเห็น (ร่าง) พรบ.ราชบัณฑิตยสถานการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.- รับฟังความคิดเห็น ร่าง พรบ.นโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.- รับฟังความคิดเห็น ร่าง พรบ.นโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ.- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564)

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ การรับฟังความคิดเห็น
กฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th)

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงานปลัดกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา (www.mots.go.th)

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

จำนวน ๑ ครั้ง โดยรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ www.mots.go.th ของกระบวนการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม - ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นระยะเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็น

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นแล้ว มีผู้อ่านจำนวน ๙๔ คน ซึ่งไม่มีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่อย่างใด

/๕. ข้อคัดค้าน...

๕. ข้อคัดค้านต่อหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

- ไม่มี -

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

.....

รายงานสรุปการแสดงความคิดเห็นร่างกฎหมาย

หน่วยงาน	ชื่อกฎหมาย	ผู้รับชม	หลักการและเหตุผล			โครงสร้างกฎหมาย			สาระสำคัญ			ประเด็น			รายละเอียดของร่าง		
			ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คณะกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา	ร่าง พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราช	184	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	2,467	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ พ.ศ.	2,163	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติในบางบทของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.กำหนดปรับโทษความผิดในระหว่างวันที่ 30 พ.ศ.2560 ถึงวันที่ 13 มิ.ย.2560 (Fax : 0 2386 0572 E-mail : mota.comn@live@gmail.com)	94	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและสนับสนุนการควบคุมการดำเนินงานของ ฯ พ.ศ.	100	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองและคุ้มครอง สินค้า พ.ศ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎหมาย 2560)	18	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่าง พ.ร.บ. นโยบายการค้าระหว่างชาติ พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็นวันที่ 25 ม.ย. 60 - 6 พ.ค. 60)	377	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

(ต่อ)

รายงานสรุปการแสดงความคิดเห็นร่างกฎหมาย

หน้ารายงาน	ชื่อกฎหมาย	ผู้รับทราบ	หลักการและเหตุผล			โครงสร้างกฎหมาย			สาระสำคัญ			ประเด็น			รายละเอียดของร่าง		
			ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สืบสวนสอบสวน - สืบสวนสอบสวนการศึกษา	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมมาตรฐานผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรกีฬา พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 1 - 15 ลงกฎหมาย 2560)	16	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	ร่าง พ.ร.บ. นโยบายดาวเทียมแห่งชาติ พ.ศ. ... (รับฟังความคิดเห็นครั้งที่ 25 ม.ล. 60 - 9 พ.ค. 60)	377	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

บันทึกสรุปสาระสำคัญและวิเคราะห์ผลกระทบต่อประชาชน
ของร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยเพิ่มผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และปรับลดจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เหลือเจ็ดคน รวมทั้งได้กำหนดให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน โดยต้องแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕))

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติทำหน้าที่กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว และเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ กำหนดและจัดให้มีการรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำกับ ติดตาม และเร่งรัดการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว และนโยบายหรือมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวหรือแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว (ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐))

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับหน้าที่และเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่ได้แก้ไขปรับปรุงใหม่ (ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔))

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเพิ่มผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘))

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้ในกรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ ให้คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวรายงานสภาพปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อพิจารณา (ร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐))

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยเพื่อให้ความเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖))

๒.๗ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ การดำเนินการออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑)

๓. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๓.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายนี้ ได้แก่

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง ได้แก่ หน่วยงานราชการ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนทุกกลุ่ม

๓.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

๑) ด้านเศรษฐกิจ

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกลไกในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ส่งเสริม และสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบเชิงลบ : ไม่มี

๒) ด้านสังคม

- ผลกระทบเชิงบวก : พระราชบัญญัตินี้กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างคุณค่าทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ส่งผลให้มีการจ้างงาน กระจายรายได้ ให้กับทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบในเชิงบวก หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

- ผลกระทบเชิงลบ : ไม่มี

๓) ด้านอื่นๆ

- ไม่มี -

๓.๓ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ได้แก้ไขปรับปรุงองค์ประกอบ และหน้าที่และอำนาจคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขต พัฒนาการท่องเที่ยว และคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย รวมทั้งหน้าที่และอำนาจของ สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้การท่องเที่ยวของประเทศมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและมีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

๓.๔ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

- ความยุ่งยากที่อาจเกิดขึ้นในช่วงแรกอาจจะมีเรื่องการจัดระบบงาน ประสานงาน การจัดตั้ง อนุกรรมการต่างๆ และการกำกับ ดูแลให้มีการดำเนินงานตามแผน

๔. ความพร้อมของรัฐ

๔.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ในระยะเริ่มแรก ใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังในหน่วยงาน เพื่อมาปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ซึ่งไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ จึงไม่มีการค่าใช้จ่ายในเรื่องงบลงทุนและงบบุคลากร แต่ในระยะยาว อาจมีการเพิ่มบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรองรับภารกิจและงานที่เพิ่มมากขึ้น

(ข) คุณวุฒิ

จบการศึกษาปริญญาตรี และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน

(ค) งบประมาณ

ในระยะเริ่มแรกไม่มีการค่าใช้จ่ายในเรื่องงบลงทุนและงบบุคลากร เนื่องจากใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังในหน่วยงาน ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ แต่ในระยะยาว อาจมีการพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น จึงอาจทำให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายงบบุคลากรได้

๔.๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนโดยมีการประชาสัมพันธ์ไว้ที่เว็บไซต์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยการสืบค้นทางเว็บไซต์

๕. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๕.๑ ปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติรับผิดชอบขับเคลื่อนนโยบายด้านการท่องเที่ยวโดยตรง โดยมีสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งไม่มีหน่วยงานอื่นปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันในกรณีดังกล่าว

๕.๒ ผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามแผนต้องจัดทำแผนปฏิบัติการและมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในการดำเนินการ

๕.๓ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เนื่องจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการด้านกิจการท่องเที่ยว

๕.๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามกฎหมาย เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

.....

ช่องทางการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
กฎหมายต่อประชาชนผ่าน www.mots.go.th และ www.lawamendment.go.th

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
Ministry of Tourism & Sports

ข่าวเด่นเรื่องเที่ยว

ข่าวฉบับกีฬา

ปฏิทินท่องเที่ยว

การรับฟังความคิดเห็น
กฎหมายโดย

Law Amendment

การวิเคราะห์ผลที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรับฟังความคิดเห็นบนกฎหมายไทย

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวนรายชื่อ
1	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...	3
2	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...	10
3	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...	18
4	ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่...) พ.ศ. ...	18